

[Chr. Madsen.]

store beløb til vejarbejder, og det gælder også for Vestjyllands vedkommende. Jeg tror, det er rigtigt, og en af årsagerne til, at jeg tror, det er rigtigt, er, at man i disse områder har haft stor arbejdsløshed i årene, der er gået, og er der arbejdsløshed i sådanne områder, presser man mere på for at få vejarbejder gennemført, end man måske gør i det øvrige land.

Den højtærede minister siger, at vejloven først skal gennemføres, før man kan tage stilling til, hvad der skal ske omkring Limfjorden. Kan man ikke, selv om man har dette forslag om ændringer i vejloven til behandling, også behandle vort forslag og så, hvis det går tilstrækkelig hurtigt med vejloven, færdigbehandle det lige derefter, sådan at man kan få de fornødne bevillinger til at gå i gang med detailprojekteringen allerede i år?

Vi har naturligvis den opfattelse i Nordjylland — og det har vi også forsøgt at dokumentere i vor skriftlige fremsættelse — at et af de største trafikproblemer, der findes i Danmark uden for Storkøbenhavn, er Limfjordsbroen, og som følge deraf mener vi — og mener med rette — at en sådan sag som Limfjordsbroen eller Limfjords-tunnelen må have førsteprioritet, og jeg har også forstået, at den højtærede minister deler denne opfattelse.

Det er altså ikke alene lokalpatriotisme, der driver værket for de nordjyske folketingsmænds vedkommende, det er også sagens realiteter.

Så har jeg et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Peter Kristensen (Ålborg). Jeg synes for det første, at vi står dårligt, hvis vi her i folketinget som nordjyske kolleger skal til at skyde hinanden noget i skoene, som ikke holder. Når det ærede medlem hævder, at vort forslag er velment, men dårligt gennemtænkt, og ikke dokumenterer påstanden om det uigennemtænkte på anden måde, end at vi skulle have til hensigt at bruge partipolitik i denne sag, så ved det ærede medlem godt, at det er urigtigt. Vi har ikke på nogen måde forsøgt at drive partipolitik omkring Limfjordstunnelen. Jeg sagde i mit første indlæg i dag, at sagen var opstået, efter at man i Ålborg har diskuteret problemerne folketingsmedlemmer, byrådsmedlemmer, amts-

rådsmedlemmer o. s. v. imellem. Vi har ikke, siden forslaget blev fremsat i folketinget, på nogen som helst måde benyttet os af noget som helst, for at vi fra socialistisk folkeparti kunne få æren af dette forslag. Tværtimod synes jeg, hvis man gennemgår sagen, som den nu foreligger, at den skriftlige fremsættelse bygger både på de ærede medlemmers spørgsmål her i tinget, på de udtalelser, som borgmestre og sogneråd har givet os alle i hænde, og på de diskussioner, der har været i Nordjylland om disse problemer. Der er ikke på nogen måde kommet noget nyt ind i forslaget. Der er ikke på nogen måde fra vor side indsat nogen sætning, der kan tyde på, at vi ville tilrane os politisk gevinst ved at fremsætte et sådant forslag.

Vi kunne da godt have gjort det, for vi kunne have sagt: ja, vi er det eneste parti her i folketinget, der ikke er bundet af omsforliget eller andre økonomiske forlig og økonomiske bestemmelser. Vi er et af de partier, der kan stå frit, og vi vil aldeles ikke finde os i den politik, der er ført i årene, der er gået. Vi kunne have sagt, at noget sådant som dette her må have fortrinsret, men det har vi aldeles ikke gjort, og det vil vi ikke gøre. Derfor synes jeg, at når det ærede medlem hr. Peter Kristensen (Ålborg) fremstiller sagen, som han har gjort, så gør han noget forkert; så kommer vi ikke til at stå som de kolleger, vi gerne skulle være for at løse en opgave i vort område.

Fra vor side er der ikke foretaget noget som helst og vil der ikke blive foretaget noget som helst, og jeg kan også godt indskyde, at da de to ærede medlemmer stillede deres spørgsmål i folketinget, så man i de lokale blade i vort område, endda på forsiden med stor overskrift, at de pågældende medlemmer forsvarede det nordjyske område ved at stille spørgsmål i folketinget, men da vi fremsatte vort forslag, bemærkede jeg, at journalisterne hjemme i Ålborg uden for vort parti nok var interesserede i forslaget, men der blev ikke skrevet noget i bladene om det. Jeg bemærkede det kun og skrev mig det bag øret. Hvis det nu var kommet til at foregå på en anden måde, ved f. eks. at jeg var kommet til at stille forslag som nr. 1 eller som nr. 2 og til eksempel det ærede medlem hr. Peter Kri-